

четвъртина и др. въ единст. и множ. ч., а м. р. *полувиъ*, скратено отъ *полувина*, е нескланяемо.

3) *Деама*, *двамина*, *двоица* и умалителното. *двамца*, които са м. и ср. р., а число няматъ :

И. В. двама двамина двоица

Р. Д. на двама двамина двоица

З. двама двамина двоице.

Тѣй са скланятъ: *трима*, *тримца* и *троица*; *четирма* и *четворица*, *петтима* или *петтина*, *десетима* или *десеттина* и *стотина*.

Бѣльжска. — И тукъ сѣкъй примѣръ може да са придружава отъ нѣкое съществително, каквото и горнитъ въ първото склонение.

УПОТРЕБЕНІЕТО НА ПРИЛАГАТЕЛНЫТЪ СЪ СЪЩЕСТВИТЕЛНЫТЪ И СЪ ЧЛЕНА.

72. — Ный видѣхмы, че пълното окончаніе прави прилагателнытъ *опредѣлителны*, а усѣченото ги прави *неопредѣлителны*. Въ първыя случай тѣ приимать членъ за м. р. *тѣ* или *а*, за ж. р. *та*, за ср. р. *то* въ е. ч., а въ м. ч. *тѣ* и за тритъ рода. Въ вторыя случай тѣ не приимать членъ, а нѣкой пать са служатъ съ *единъ*, *една*, *едно*, *едни*, като съ неопредѣлителенъ членъ, който са полага предъ името (§. 68).

Бѣльжска. — Типоветъ *едного*, *едному*, *двама*, *трима*, *четирма*, и пр. употребяватъ са само за челоуѣкъ. А *едни* са употребява нѣкога вмѣсто думата *чистъ*; напр. *купихъ си едни волове*; *зарѣчахъ си едни ботушы* и пр.

73. — Прилагателнытъ понеже въ съгласуваньето си съ съществителнытъ вървятъ вынѣжы напредъ, то и члена си приимать отъ тѣхъ, съ който въ м. р. измѣнятъ и окончателната *й* (отъ *ый* или *ій*) на *я*; като: *здравыйтѣ*